

A körlettakarításról

A Szolgálati Szabályzat I. Rész 49. §. 164. pontja meghatározza, hogy az összes lakó és nem lakó helyiségeket és udvarokat állandóan tisztán kell tartani, a 172. pont pedig azt, hogy a helyiségek napközben való tisztántartásáért a felelősség a soros takarítókra terhel.

A soros takarítók kötelesek:

a) a helyiségeket naponta kiséperni, a szemetet a kijelölt helyre kihordani és a padlót nedves ronggyal feltörölni,

b) a port az ablakokról, ajtókról, fegyverállványokról, fogasokról stb. letörölgetni,

c) a mosdókat és WC-eket állandóan tisztán tartani.

Ha most megnézzük azt, hogy ezeknek a végrehajtása a gyakorlatban hogy történik, akkor azt látjuk, hogy a takarítás nem úgy folyik le, ahogyan annak lefolyni kellene.

A soros takarítók, akik folyosó, árnyékszék vagy legénységi szobák felmosására lettek kijelölve, vedret fognak és végigöntözik a takarításra kiszemelt épületrészeket úgy, hogy ott bokáig áll a víz. Ezután seprőt fognak és végigseprik a vizet az épületrészen az árnyékszékig vagy mosdóig, amíg egy lefolyó-aknáat találnak, esetleg a lépcsőkön keresztül az udvarra és ezzel befejezettnek vélik a takarítást. Természetesen a seprő után ottmarad 2-3 milliméteres vízréteg és mihelyt egyetlen bajtárs ott végigmegy bármilyen tiszta lábbal is; a lábnyomai ott maradnak és máris tönkrement az egész munka, amit oly nagy küzdelem árán hajtottak végre. Így nem csak a munka veszett kárba, hanem a takarító eszközök is tönkremennek. A seprő arra való, hogy azzal söpörjünk, nem pedig súroljunk vele.

A fentebb leírt módon való takarításnál egy-egy alkalommal 1-2 drb seprőt tesznek hasznavehetetlenné. Ezért van az, hogy az alosztályparancsnokok, szolgálatvezetők állandóan seprőt követelnek az épk. szolgálat vezetőjétől, de annak okszerű használatát nem követelik meg. Ha seprő kiosztás történik, egy alkalommal ilyen takarítási módszerrel hasznavehetetlenné teszik azt. De nem csak a seprő megy tönkre, hanem a víz elárasztással az épület padózata és az ajtó küszöb fái is rothadásnak indulnak. Tehát azt láthatjuk, hogy ezen takarítási módszerekkel nemcsak a célunkat, a tisztaságot nem érjük el, de elég nagy anyagi károkat okozunk dolgozó népünknek is.

Hogy ezeket a károkat elkerüljük, meg kell tanítanunk alárendeltjeinket a helyes takarítás módszereire. Tehát amikor a

takarításhoz kezdünk, először seprővel seperjük fel a körletet, vigyük ki a szemetet a kijelölt helyre és azután vizes ruhával felmoszuk a követ vagy padlót 2-3 négyzetméter területen. Ezután kimossuk a ruhát, szárazra kicsavarjuk és szárazra töröljük a már felmosott területet. Így újabb és újabb területet hasonló módon törölünk fel. Az ilyen takarítási módszerrel sok seprőt, ajtóküszöböt és padlót takarítunk meg.

Láthatjuk tehát, hogy a helyes és nem helyes takarítási módszerekkel is mily megterheléseket okozunk néphadseregünknek.

Az épületkarbantartási hitelkeret felett rendelkező bajtársakat arra kérem, hogy úgy állapítsák meg a hitelkeretet, hogy megfelelő mennyiségű takarító eszközöket (sepréshez seprőt, súroláshoz súroló kefét, felmosáshoz felmosó ruhát, ami ne selejt zubbony, hanem selejt zsák legyen) lehessen beszerezni, illetve a csapatok rendelkezésére bocsátani, mert a megfelelő takarítási eszközökkel és takarítási módszerekkel a körletek rendjét magasabbra emeljük, helyes használatukkal pedig a sokba kerülő honvédségi elhelyezési körleteink épségét hosszabbítjuk meg.

A fentiekben tett észrevételem általában a csapatokra és azon intézetekre vonatkozik, ahol polgári takarító személyek nincsenek beállítva.